

Akcióban Magyarország ellenségei

2025 január 01. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A Nemzetközi Világbéke Egyesület a magyar tagozat véleményét elutasítva Jászi Oszkárt akarja központi tanácsába delegálni, amit a hazaiak nem fogadnak el.

A Pesti Hírlap szerint a Károlyi-kormány egykori minisztere legels?nek hirdette Magyarország földarabolását.

Felvidéken szlovákok és magyarok együtt lépnek fel a csehek diktatórikus törekvései ellen. Károlyi Mihály vagyonának elkobzásáról dönt hazaárulás miatt a Kúria. Bethlen István miniszterelnök arra kéri a kisgazdákat, ne engedjék elcsábítani magukat se balra, se jobbra.

A Magyar Világbéke Egyesület komoly konfliktusba keveredik a szervezet genfi f?titkárságával. A Pesti Hírlap december 16-án így számol be err?l:

A Nemzetközi Világbéke Egyesület központi irodájának, amelyet nemrégiben Bernb?l Genfbe helyeztek át, Grolay úr a f?titkára. A Magyar Világbéke Egyesület, amelynek Lukács György az elnöke, tudvalev?leg igen tevékeny közrem?ködést fejtett ki az egyesület nemzetközi kongresszusain és a központi tanácsban két taggal volt képviselve. Dr. Giesswein Sándor prelátus és nemzetgy?lési képvisel? elhalálozásával az egyik tagsági hely megüresedvén, a magyar békeegyesület hatáskörébe tartozott volna új tagot ajánlani a központi tanácsba. Miel?tt azonban ez megtörtént volna, Szmik Antal, a magyar békeegyesület f?titkára levelet kapott Grolay f?titkártól, amelyben ama óhajának ad kifejezést, hogy az üresedésbe jutott tagsági helyre a központi tanácsba jelöljék ? Jászi Oszkárt!

A magyar f?titkár nyomban válaszol: „Jászi ajánlásáról szó sem lehet, mert ebb?l idehaza igen kellemetlen bonyodalmak támadnának. Erre a levélre a központi f?titkártól az a meglep? értesítés jött, hogy ?k már beválasztották Jászi Oszkárt a tanácsba és a magyar érzékenység kielégítésére legfeljebb annyit tehetnek, hogy följánlanak a magyar csoportnak egy harmadik helyet.” A magyar tagszervezet vezet?sege erélyes tiltakozást küld Genfbe, „amelyben nyomatékosan figyelmeztette a f?titkárságot, hogy Jászi Oszkár mint a Károlyi-kormány tagja, hazaellenes m?ködést fejtett ki és hazaárulás vádjá alatt áll. Ennek folytán a magyar csoport semmi körülmények között sem egyezik bele a genfi döntésbe.” Válasz nem érkezik Genfb?l, de ett?l függetlenül a magyar csoport „megindította az akciót a külföld minden nemzetének békecsoportjainál”. A magyar szervezet szerint ugyanis azon kívül, hogy a tag ajánlására a központi tanácsba mindig az adott nemzet az illetékes, a magyarság önbecsülésének a provokálása, ha „Genfben azt hiszik, hogy a magyar érdekeket egy Jászi Oszkár képviselheti olyan tiszteletre méltó testületben, mint amilyen a Nemzetközi Világbéke Egyesület központi tanácsa.”

A lap december 17-én Ellenségeink külföldön címmel kommentálja az esetet. Úgy látják:

Olyan fegyverekkel folyik mostanában az élet harca az egész világon, hogy tisztességes ember és becsületes nemzet mindig hátrányban van. Ezer évig vitézül álltunk mindenféle ellenséggel szemben, mert csak gyilkoló fegyverekkel és becsületes bátorsággal és vitézséggel folyt a küzdelem. Most azonban piszkos nyelvvel, rágalmazással, hazugságokkal verekednek.

Jásziról is markáns véleményt fogalmaznak meg: „nyílt propagandát kezdett az egységes nemzeti állam ellen és legels?nek hirdette az egységes Magyarország földarabolását, a »Keleti Svájc« megteremtését.” Szerintük tiltakoznia kell a magyar nemzetnek, ha a külföld a magyarság képvisel?jeként fogadja „a Jászi Oszkárokat, akik agitációjukkal csak még több ellenséget akarnak nekünk szerezni.” Jászi ugyanis itthon is „hirdette doktrinér elveit és ezekkel tudós álarc alatt, de tudatlanul apró nemzetiségekre akarta dekomponálni, szétzüllesztetni az egységes nemzetet és egységes államot.”

A felvidéki szlovákok és magyarok összefogásáról ír a 8 Órai Ujság december 18-án. A pozsonyi nagyzsupa ülésén élénk vita bontakozik ki, hogy a magyar képvisel?k használhatják-e a magyar nyelvet. Szüll? Géza az ülésen rámutat: „a cseh állam nemzetközi szerz?déssel kötelezte magát a kisebbség jogainak megtartására. Nem jóakaratról van tehát szó, ha a magyaroknak joguk van követelni, hogy a magyar nyelvet használhassák.”

Hozzáteszi: a csehek nem tartják meg a békeszerz?désben vállalt kötelezettségeiket és a külföldet félrevezetik. Az elnök ezután megvonja t?le a szót. A költségvetés tárgyalása is viharos és a szlovák néppártiak el akarják vetni a tervezetet. Milan Ivanka volt államtitkár kijelenti: „azt még érti, ha a magyarok nem fogadják el a költségvetést, a tótokat nem érti, mert nem egyéb ez, mint Horthy-akció.” Fülükétít? lármában folyik tovább a vita, amelynek során „az egész tót néppárt újra a csehek ellen fordult és feléjük kiáltotta, hogy csak kihasználják a tót népet, a Felvidéken nincs szabadság, hanem leplezett cseh zsarnokság.” Végül csak a kinevezett hivatalnok-tagok szavazataival tudják elfogadni a büdzsét.

Rájár a rúd Károlyira

Kimondják a vagyonekobzást Károlyi Mihály volt forradalmi köztársasági elnök és miniszterelnök perében ? adja hírül a Budapesti Hírlap december 17-én.

A Kúria az indokolásában többek között megállapítja:

Károlyi Mihály gróf beszédei bomlasztóan hatottak a frontra és hogy a nemzeti tanács volt az októberi forradalom el?idéz?je. A nemzeti tanács célja nem volt más, mint Károlyi Mihály miniszterelnöki kinevezésének kler?szakolása.

A Kúria szerint a vörös gróf a felségsértést és h?tlenséget is elkövette, miután „az államforma er?szakos megváltoztatására törekedett s az volt a célja, hogy a katonák fegyelmét és h?ségét megingassa és ezzel az ellenségnek szolgálatot tegyen.” Továbbá: „A királyt is akadályozta uralkodásában és kikényszerítette a miniszterelnöki kinevezését, amivel a felségsértés b?ntetét követte el.” A végkövetkeztetés: „Károlyi az ellenséghez pártolt, ha nem is akart annak használni, de tudhatta, hogy cselekedeteivel használ az ellenségnek.”

A kiscgazdák értekezletén beszédet mond Bethlen István miniszterelnök, amelyen a Pesti Hírlap december 19-i tudósítása szerint arra kéri ?ket, „hogy ne engedjék elcsábíttatni magukat se jobbra, se balra”, hanem maradjanak meg a kormánypárti sorokban. A nemrég elhunyt kiscgazda vezért is méltatja: „Nagyatádi Szabó István abban volt nagy, hogy különbséget tudott tenni a színarany és a hamis között. Visszautasított minden olyan törekvést, amely a kiscgazda társadalom és más osztályok közé éket kívánt volna verni.” Ezért arra inti a kiscgazdákat: döntéseiknél „feltétlenül jusson eszükbe, hogy ezt az országot csak együttes er?vel tudjuk megtartani. Mindenkinek ebben az országban áldozatot kell hoznia. Nemcsak jogok, hanem kötelességek is vannak a hazával szemben.”

Borítókép: Károlyi Mihály egy hajó fedélzetén 1912-ben (Forrás: Fortepan/ Library of Congress)

Megyeri Dávid - www.magyar nemzet.hu

Ajánló